

Sygn. akt I C 63/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 r. w Zielonej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko K. B.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

postanawia:

I. zarządzić sprawdzenie wartości przedmiotu sporu;

II. ustalić wartość przedmiotu sporu na kwotę 18.500 zł;

III. stwierdzić swą niewłaściwość i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z..

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 stycznia 2018r., powód wniósł powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji, załączając m.in. odpis protokołu zajęcia ruchomości. Wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu, określił wartość przedmiotu sporu na kwotę 210.000 zł. W oparciu o tak określoną wartość przedmiotu sporu Sąd Rejonowy w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 12 lutego 2018 r., uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze, jako rzeczowo i miejscowo właściwemu do jej rozpoznania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 17 pkt 4 k.p.c., do właściwości sądu okręgowego należą sprawy o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 75.000 zł. W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 75.000 zł. W związku z powyższym, sąd okręgowy nie jest rzeczowo właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy – sądem właściwym jest sąd rejonowy.

Wbrew temu co wskazał powód w piśmie, w którym określił wartości przedmiotu sporu, czego Sąd Rejonowy nie zweryfikował, w sprawach o zwolnienie zajętej rzecz od egzekucji wartość przedmiotu sporu nie wyznacza wartość rzeczy lecz wartość prawa, którego ochrony powód się domaga.

Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie wskazują w jaki sposób należy oznaczyć wartość przedmiotu sporu w sprawach o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji, co oznacza, że z mocy przepisu art. 13§2 k.p.c. należy stosować odpowiednio o procesie, tj. przepis art. 24 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, w sprawach o zabezpieczenie, zastaw lub hipotekę wartość przedmiotu sporu stanowi suma wierzytelności. Jeżeli jednak przedmiot zabezpieczenia lub zastawu ma mniejszą wartość niż wierzytelność, rozstrzyga wartość mniejsza.

W sporze o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji wartość przedmiotu sporu stanowi wysokość egzekwowanej wierzytelności, a nie wartość zajętej rzeczy, chyba że wartość egzekwowanego roszczenia przewyższa wartość zajętej rzeczy (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1933 r., II C 21/33, Zb. Urz. 1934, poz. 392, por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1971 r., sygn. akt II CZ 168/71).

Przyjęta przez ustawodawcę koncepcja wyrażona w przepisie art. 24 k.p.c., jednoznacznie wskazuje, iż wartością przedmiotu sporu jest wartość prawa, którego powód ochrony się domaga, w zakresie w jakim ów prawo może być naruszone w następstwie braku tej ochrony. W przypadku zabezpieczeń rzeczowych wartością prawa, która wymaga ochrony jest wartość zabezpieczonej wierzytelności a nie wartość przedmiotu zabezpieczenia. Jest tak dlatego, że w wypadku realizacji zabezpieczenia, zakres w jakim prawo powoda ucierpi na skutek braku ochrony, jest wartość zabezpieczonej wierzytelności nie zaś wartość przedmiotu zabezpieczenia. Wartość obciążonej rzeczy ponad wartość zabezpieczonej wierzytelności nie jest zagrożona brakiem ochrony, albowiem w tym zakresie po stronie wierzyciela zabezpieczonej wierzytelności brak będzie kauzy przysporzenia. Dlatego, mimo iż w zabezpieczenie obciąża całość rzeczy, wartością prawa podlegającego ochronie jest wartość zabezpieczonej wierzytelności nie zaś wartość całości obciążonego prawa.

Podobnie w judykaturze, jak i doktrynie przyjmuje się określenie wysokości wartości przedmiotu sporu, w sprawach ze skargi pauliańskiej, gdzie wartość przedmiotu sporu stanowi, nie wartość tego, co na skutek zaskarżonej czynności z majątku dłużnika wyszło lub do niego nie weszło, lecz właśnie wysokość wierzytelności, dla zaspokojenia której strona wystąpiła z roszczeniem o uznanie umowy zawartej przez dłużnika za bezskuteczną (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt II CZ 25/08).

Jeśli zaś chodzi o wartość przedmiotu sporu w sprawach o zwolnienie spod egzekucji, to ów wartość wyznacza wartość egzekwowanego roszczenia (egzekwowanej wierzytelności) lub zajętej rzeczy jeśli przedstawia niższą wartość niż wartość egzekwowanego świadczenia. Jest tak dlatego, że w przypadku braku podjęcia ochrony wartością prawa, które zostanie zagrożone nie jest wartość rzeczy lecz wartość w jakiej wierzyciel będzie mógł się z niej zaspokoić – wartość egzekwowanego roszczenia. Wartość rzeczy ponad tą kwotę nie jest zagrożona, albowiem w tym zakresie brak jest podstaw do prowadzenia egzekucji.

W judykaturze wyrażono pogląd (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2007 r., IV CSK 271/07, (...) 2009/1/14), zgodnie z którym w sprawie o zwolnienie zajętej rzeczy od egzekucji powód może - po dokonaniu przez komornika sprzedaży tej rzeczy - zmienić roszczenie na żądanie zwolnienia od egzekucji kwoty pieniężnej uzyskanej ze sprzedaży – oczywiście w takim zakresie w jakim organ egzekucyjnych będzie uprawniony do objęcia tej kwoty planem podziału sumy uzyskanej z egzekucji, pozostała część zostanie dłużnikowi zwrócona. Stąd wartością przedmiotu sporu w tych sprawach nie jest wartość rzeczy lecz wartość egzekwowanego roszczenia.

W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu nie przewyższa zatem kwoty 75.000 zł, albowiem z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w szczególności protokołu zajęcia ruchomości (K-7) wynika, iż wartość egzekwowanego roszczenia wynosi 18.500 zł. Nie przesadzając na tym etapie wyniku sprawy, w przypadku niekorzystnego dla powoda rozstrzygnięcia jedynie w tym zakresie jego prawo zostanie naruszone. W pozostałym zakresie suma uzyskana ze sprzedaży zostanie zwrócona. Posługując się przyjętym przez ustawodawcę w przepisie art. 24 k.p.c. założeniem wartości przedmiotu sporu, należy stwierdzić, iż w sprawach o zwolnienie od egzekucji wartość przedmiotu sporu wyznacza wartość egzekwowanej wierzytelności, chyba że przewyższa wartość zajętej rzeczy. Dopiero w tym przypadku o wartości przedmiotu sporu będzie decydować wartość zajętej rzeczy.

Wobec ustalenia wartości przedmiotu sporu na kwotę 18.500 zł, Sąd Okręgowy nie jest rzeczowo właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy – sądem właściwym jest sąd rejonowy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 200§2 k.p.c. w zw. z art. 17 pkt 4 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

z:

1. odnotować;
2. odpis postanowienia wraz z pouczeniem o zażaleniu doręczyć stronom pozwanego i powodowi;
3. kal 7 dni;
4. po prawomocności zakreślić i sprawę przekazać zgodnie z postanowieniem.

2018-03-13